

Torund Larsen
Storengvn. 56 A
1368 STABEKK

VALDRES JORDSKIFTERETT		
Jnr.	Ank.	23/7-20
Sak.nr.	Dok.nr.	Vedlegg
20-083092	146	

23. 07. 2020

Valdres jordskifterett
Nord-Aurdal rådhus
FAGERNES

Opplysninger og merknader til «Krav om sak for jordskifteretten fra advokat Svein-Erik Sveen på vegne av Arne Braadland m.fl. Saksnummer 20-083092REN-JFAG Nordfjellstølen»

Undertegnede er (sammen med ektefelle Johan Lindtvedt) eier av hytte (Gnr 137 Bnr 119) på Nordfjellstølen. Jeg har satt meg grundig inn i begjæringen fra Arne Braadland m.fl om bruksordning for å lage et nytt veglag med vedtekter for sommer- og vintervedlikehold som skal betjene de lokale veiene og hovedveien fra vinterparkeringen og ut i det etablerte veinettet på Nordfjellstølen. Dette nye veglaget er tenkt å innskrenke det nåværende veilaget Kalvbakklie – Nordfjellstølen's ansvarsområde til veiene fram til vinterparkeringen. Dette har jeg meget sterke innvendinger mot, noe jeg vil begrunne i det følgende.

Etter mitt skjønn fremsetter advokat Sveen flere uriktige påstander i sin begjæring om bruksordningssak. Dette vil jeg også kommentere i det følgende.

Mine innvendinger og kommentarer

Nytt veglag?

Jeg har absolutt ingen tillit til de 16 hytteeierne som står bak kravet om bruksendring, og som er de samme hytteeierne som i 2018 reiste krav om brøytet vinterveg for jordskifteretten mot grunneierne Tone Irene Brekke og Erik Ødegård. På grunn av kjennelsen i denne saken der de øvrige hytteeierne på Nordfjellstølen ikke var parter, har disse 16 på eget initiativ og uten å ta hensyn til tungtveiende innvendinger og argumenter mot brøyting fra brøytemotstanderne satt i gang ulovlig vinterbrøyting ovenfor vinterparkeringen på Nordfjellstølen vinteren 2019 – 20. I starten hevdet representanter for de 16 at alle hytteeiere ovenfor vinterparkeringen måtte være med og betale for brøytingen uansett om man så seg tjent med den eller ikke. Gjørde man ikke det, ville man bli nektet å benytte veien. De 16 tenkte seg også en bom på toppen av Brattbakken/Onsrudbakken for å sikre at kun betalende hytteeiere skulle kunne slippe igjennom – og, antar jeg: som et pressmiddel for å få flest mulig til å slutte seg til «brøyterne». Dette til tross for at Jordskifteretten uttrykkelig i sin kjennelse hadde slått fast at eventuell brøyting måtte bekostes av de 16 selv. (Se kjennelsen fra Jordskifteretten sak 17-103313RFA-JFAG Nordfjellstølen 25.10.2018)

Mennesker som turer fram på denne måten for å oppnå det de mener er «sin rett», ønsker jeg intet økonomisk eller praktisk samarbeid med.

Veilaget Kalvbakkli – Nordfjellstølen har i alle de 40 årene jeg har hatt hytte på Nordfjellstølen, driftet og vedlikeholdt veiene både ovenfor og nedenfor vinterparkeringen på en upåklagelig måte. Dette veglaget har min fulle støtte. Jeg frykter dessuten de praktiske og økonomiske konsekvensene av et eventuelt nytt veglag som er tenkt å skulle administrere veinettet ovenfor vinterparkeringen på Nordfjellstølen sommer som vinter.

Og hvorfor skal man etablere et nytt veilag når man allerede har ett? Det dreier seg jo i realiteten om de samme hytteeierne. Jeg kan ikke forstå annet enn at begjæringen om å få Jordskifterettens kjennelse til å etablere et nytt veilag, ikke er noe annet enn et forsøk på, med rettens velsignelse, å tvinge samtlige hytteeiere ovenfor vinterparkeringen til å være med på å betale for vinterbrøytingen ovenfor Brattbakken.

Sikkerheten i Brattbakken

Det springende punktet i min motstand mot etablering av et eget veilag som skal «administrere veien i skiftefeltet sommer som vinter», er brøytingen og vinterkjøringen i Brattbakken/ Onsrudbakken (heretter kalt Brattbakken). Vinterkjøring i Brattbakken er etter mitt skjønn en fare for liv og helse. Bakken er lang (ca 200 m) og bratt med en gjennomsnittlig stigning på 20 grader, 23 grader på det bratteste. (Jfr Terje Uthushagens Sakkyndig rapport av 17.01.20 s.3 fremlagt i Lagmannsretten forbindelse med brøytemotstandernes anke til Lagmannsretten av kjennelsen i Tingretten des 2019 i saken «Begjæring om midlertidig forføyning [...] med krav om stans av brøyting på vegnettet nord for vinterparkeringen på gbnr 137/2 i Etnedal kommune.)) Dersom en bil på vei opp eller ned mister veigrepet, vil det være omtrent umulig for gående å redde seg unna. Høye brøytekanter og bratt terreng på begge sider av veien sperrer for fluktmuligheter. Familier med barn vil ikke ha nubbsjans til å redde alle unna. Min bønn er at jordskifteretten ikke gir et mindretall av brøyteinteresserte rett til å utsette sine hyttenaboer for risiko for liv og helse.

Snøscootertjenesten

En annen vesentlig grunn for min motstand mot vinterbrøyting er at denne etter all sannsynlighet vil føre til bortfall av snøscootertjenesten på Nordfjellstølen. Årsaken er at beltene på snøscooteren vil bli ødelagt av grusen på vegen. Og Brattbakken *må* gruses vinterstid da den uten grus vil være livsfarlig! Sannsynligvis kan den komme til å være det også med grusing!

Bortfall av snøscootertjenesten vil føre til store praktiske problemer for meg, og flere med meg. Min hytte ligger ovenfor Brattbakken ca. 400 meter fra parkeringsplassene på Nordfjellstølen. Stikkveien fra Nordfjellstølvegen inn til min hytte er ca 120 meter, og med sterk stigning de siste 10 meterne. Dette er en svakt fundamentert vei som ikke egner seg for brøyting med tunge brøytemaskiner. De siste ti meterne er heller ikke veg og lar seg ikke brøyte. Jeg finner det svært urimelig å bli påtvunget utgifter i størrelsesorden 70.000 - 100.000 kroner til utbedring av denne veien for å gjøre uønsket maskinell måking mulig.

Noen vil saktens innvende at snøscootertjenesten også koster penger. Ja, den inngår i en hytteserviceordning som koster 1475,00 i årlig avgift + 300/400 kr pr tur. (2020-tall) Det er overkommelig. Men vinterbrøytet fellesveg + ekstra betaling for brøyting av egen innkjørsel/biloppstillingsplass vil koste langt mer enn dette. I tillegg kommer økte utgifter til utbedring av fellesveien som vil bli sterkt belastet og ødelagt av brøytemaskinen. Dessuten, om jeg så meg tjent med å betale for brøyting av biloppstillingsplass på egen avkjøring, ville jeg fortsatt stå igjen med slitet med å trekke oppakningen inn til hytta uten et fast underlag kjørt opp av snøscootertjenesten.

Slik situasjonen har vært i de innpå 40 årene jeg har hatt hytte på Nordfjellstølen, har jeg blitt møtt av snøscootertjenesten på parkeringen ved Nordfjellstølen, og på ca ti minutter har jeg og min oppakning blitt kjørt inn til hyttedøra. Med vinterveg vil, som sagt, snøscootertjenesten sannsynligvis bortfalle, og jeg vil måtte kjøre opp selv. Dersom jeg kommer opp Brattbakken med min bil og fram til det som om sommeren er avkjøringen til min hytte, må jeg først måke oppstillingsplass for bilen i det som i sommerhalvåret er en slags nødtørfdig avkjørsel. Jeg har fylt 70 år og reiser som regel alene på hytta, så måkingen vil ta en del tid. Hvis snøen er våt og tung, greier jeg det kanskje ikke i det hele tatt. Mens jeg måker, vil min bil måtte sperre trafikken på den vinterbrøytete veien. Alternativt kan jeg tømme bilen for oppakning, hensette oppakningen i brøytekanten for så å kjøre bilen ned igjen til parkeringen ved Nordfjellstølen, deretter ta beina fatt opp igjen til der jeg lesset av oppakningen, for så å trække skispor inn til min hytte, hente pulk i uthuset, trække tilbake til veien for å laste alt over i pulken slik at jeg omsider kan trekke min tunge oppakning av mat og nødvendighetsartikler i et av meg selv løst opptrekket spor inn til hytta. I stedet for en kjapp kjøretur med snøscooter på ca 10 minutter, vil jeg nå måtte utføre et tidkrevende og tungt dagsverk før jeg har fått brakt meg selv + oppakningen fram til hytta. Der jeg fram til nå har kommet uthvilt fram til hytta midt på dagen, vil jeg med vinterbrøytet veg i heldigste fall være på plass i hytta utpå kvelden - totalt utkjast. Økt tilgjengelighet til hytta med vinterveg? Ikke for meg!

Brøyterne har tidvis hevdet at det kan etableres en alternativ trasé for snøscooteren fra parkeringsplassen på Nordfjellstølen opp til plataet ovenfor Brattbakken. Men selv brøyterne har etter hvert innsett at dette ikke lar seg gjøre pga terrenget på begge sider av bakken. Arne Braadland hevdet i Tingretten at det er mulig å reservere en del av veien hvor det ikke blir strødd for snøscooteren. Dette er i praksis ikke mulig da veien er for smal. Når veien i perioder er svært glatt, må den gruses i hele sin bredde slik det også ble gjort sist vinter. (2019 - 20)

I sin begjæring om jordskiftesak s 4 punkt «4.2.3. vellykket brøytesesong» hevder advokat Sveen at brøyteren sist vinter (2019 – 20) satte av en trasé i Brattbakken hvor det ikke ble strødd for Gjermund Urbergs snøscootertransport av folk og varer. Advokat Sveen hevder videre at dette har fungert, og at brøytesesongen har vært vellykket. Jeg vet ikke hvem brøyterne har spurt; kanskje brøyteilhengere med sterke biler med firehjulstrekk (for firehjulstrekk er et must for å komme opp Brattbakken vinterstid). Da jeg besøkte min hytte rett etter regjeringens oppheving av hytteforbudet, kunne jeg ikke få øye på noen egen trasé for scootertjenesten. Tvert om var veien brøytet i hele sin bredde helt ned på grusen. Snøscootertransport var ikke mulig, og jeg måtte ta beina fatt. (Tok dessverre ikke bilder for å dokumentere dette faktum.)

Gjermund Urbergs snøscootertjeneste er viktig å opprettholde av flere grunner enn transport inn til hytta. Rett som det er vil man trenge en håndrekning med praktiske ting. I ferier og helger er Urberg aldri langt unna. Han er også tilgjengelig på telefon ellers i året - og han er ikke vanskelig å be; man får hjelp i løpet av kort tid. Spesielt føles det trygt for meg som er et eldre menneske og svært ofte oppholder meg alene på hytta at jeg bare kan ta en telefon til Urberg dersom uhellet skulle være ute.

Advokat Sveen hevder videre (s. 5) at «Som følge av brøytingen øker man tilgjengeligheten [til hytta] vesentlig og man vil da få en økt bruk av hyttene på vinteren.» Men dersom vinterbrøyting blir et faktum, vil også det økonomiske grunnlaget for snøscootertjenesten falle bort. Følgelig kan brøytingen tvert om føre til at jeg *ikke* kan benytte min hytte vinterstid.

Med vinterbrøytet veg må det innføres halvtimeskjøring i Brattbakken. Dette vil pga veibredden også gjelde for snøscootertjenesten og være nok en grunn til at den vil bortfalle. Dersom jeg f.eks. kjører fra Oslo kl 13.00 en fredag, vil jeg ankomme Nordfjellstølen ca kl 16.00 eller litt senere avhengig av trafikken. Hvis det kommer 5 hytteeiere ca. kl 16.00 som trenger scootertransport opp til sine hytter, og jeg er den sist ankomne, må jeg vente i 4 timer før jeg får scootertransport. Halvtimeskjøringen medfører at scooterkjøreren kun får kjørt en kunde i timen. (Scooteren kjører opp kl 16.00 og kommer ikke ned før kl 16.30, og kan først kjøre opp igjen kl 17.00). I eksemplet vil jeg først få scootertransport fra vinterparkeringen kl 20.00. Jeg har da brukt 7 timer fra jeg dro fra Oslo til jeg er framme ved hytta. Uten timeskjøring ville turen tatt ca 3,5 time. På travle dager i forbindelse med vinterferien og påskeferien kan ventetiden for scootertransport bli vesentlig lengre. Er det f.eks. 10 familier foran deg som venter på scootertransport, må du vente i 10 timer før du får scootertransport. Ankom du Nordfjellstølen kl 16.00, får du scootertransport kl 02.00 om natta. Ingen vil se seg tjent med et sånt tidsforbruk. Det vil ikke være regningssvarende for Urberg og heller ikke hensiktsmessig for oss som benytter oss av hans scootertjeneste.

Kostnader

Vinterbrøytet veg opp Brattbakken og på vegnettet ovenfor med påfølgende utgifter grunnet skader som følge av brøytingen, vil bli uforholdsmessig dyrt. (Se priser utarbeidet av motstandere av vinterbrøytet veg.) Dette er utgifter som blir påført meg av et lite mindretall av brøytetilhengere og som jeg finner det uakseptabelt at jeg i min alderdom skal måtte bruke oppsparte midler på.

Brattbakken bærer sitt navn med rette. Bakken er krevende selv på sommerstid. Bil med firehjulstrekk er nærmest et must. På vinterstid vil Brattbakken være umulig å forsere med bil uten firehjulstrekk, og selv med firehjulstrekk og piggdekk vil man kanskje måtte bruke kjettinger for å komme opp. Uten bil med firehjulstrekk og uten scootertjeneste: Ingen tilgang til hytta med mindre man har råd til å kjøpe bil med firehjulstrekk, samt trening i å sette på kjettinger. Alternativt at man har krefter til selv å bære/trekke sin oppakning fra parkeringen på Nordfjellstølen, opp Brattbakken og resten av veien i uoppkjørte løyper inn til sin egen hytte. Dette fordrer god kondisjon og ikke minst god lungekapasitet. For oss som ikke har det, blir resultatet at vi blir tvunget til å betale i dyre dommer for omkostninger vi ikke har vært

forberedt på forårsaket av en helårsvei som vi ikke ser oss tjent med - eller altså: Avskåret fra å bruke hytta vår vinterstid.

Vegretten

Saksøkerne legger i sin prosedyre sterk vekt på at de har en juridisk rett til helårsveg inn til sin hytte. Jeg har også tinglyst veirett til min hytte. Men hvor blir det av *min vegrett* til hytta vinterstid dersom hytta blir utilgjengelig for meg fordi snøscootertjenesten bortfaller? Det er snøscooterfrakten som ivaretar *min veirett* fram til hytta vinterstid.

Jeg finner det sterkt urimelig at et mindretall av hytteeiere på Nordfjellstølen skal kunne frata meg mulighetene for å benytte min hytte vinterstid, eller bevirke at jeg må selge den fordi jeg ikke ser meg tjent med de økonomiske forpliktelsene en vinterbrøytet veg uvegerlig vil føre med seg!

Redningstjenesten

Brøyterne benytter påstanden om rask adkomst for brann- og redningstjenesten i sin argumentasjon for vinterbrøytet veg. Til det er å si at man gjør klokt i å ha pulverapparat lett tilgjengelig på egen hytte i tilfelle brann. Hytta vil sannsynligvis være nedbrent lenge før brannbiler har tatt seg opp til Nordfjellstølen. De tre nærmeste brannstasjonene ligger i Bagn, Bruflat og Fagernes. Det vil i heldigste fall ta brannmannskapene en halv time å kjøre opp til parkeringen på Nordfjellstølen med brannbiler tungt lastet med vanntanker og utstyr. Deretter vil brannbilene vinterstid neppe komme opp Brattbakken med sin tunge last selv om bakken er gruset. Det vil bli nødvendig med kjettinger, noe som også tar tid å sette på. Og om de skulle være så heldige å komme opp Brattbakken, hvor skal brannfolkene ta vann fra når forrådet av medbrakt vann eller skum er gått tomt?

Har man behov for sykebil, bør man sørge for at behovet melder seg i helgen, ikke på vanlige hverdager. Brøyting vil vanligvis skje på fredager før helgeutfart. Skal man til eller fra hytta midt i uka og det har snødd, må man selv rekvirere brøyting. Litt tungvint hvis det virkelig haster med assistanse.

Og hva med de som av ulike grunner ikke har brøytet stikkvei inn til sin hytte? Der redningsmannskapene tidligere kunne gå med f eks en bære på et hardt og ganske jevnt underlag kjørt opp av snøscooteren, vil de nå måtte bakse seg fram i løst oppgatte eller slett ingen skiløyper og kanskje synke nedi til langt over knærne.

Dersom sykdommen/ulykken/skaden er alvorlig eller livstruende, er nærmeste hjelp Ringerike sykehus ved Hønefoss. Helikopter er nok en bedre løsning enn sykebil som kan komme til å skli utfor i Brattbakken eller bli hindret av bilister som allerede har kjørt seg fast. Er skaden mindre alvorlig, vil det ikke bety all verden om man blir fraktet i pulk, på kjelke eller bakpå snøscooter den lille strekningen fra hytta og ned til parkeringen ved Nordfjellstølen. Skjer ulykken inne på fjellet, vil frakten uansett måtte skje ved hjelp av snøscooter, eller som sagt: Helikopter.

Som tidligere påpekt: Brattbakken er så smal at den vinterstid vil måtte reguleres med halvtimeskjøring. Svært tidsødende ved brann og livstruende skader dersom man ikke treffer på tiden! Nødetatene har naturligvis forkjørsrett, men denne forkjørsretten er i praksis helt avhengig av at noen er til stede og kan påse at utrykningskjøretøyene ikke vil møte intetanende bilister med «halvtimesretten» på sin side midt i bakken! Å rygge i Brattbakken vinterstid kan ikke anbefales!

Argumentet om vinterbrøytet veg av hensyn til nødetatene er følgelig ikke holdbart.

Prisargumentet

Saksøkerne fremholder at man ved salg vil trekke til seg flere potensielle kjøpere og få en bedre pris på hytta dersom man har vinterbrøytet vei helt fram til døra. Dette er ikke nødvendigvis riktig. Nordfjellstølen er ikke et mondént hytteområde. Nærmeste slalåmbakke er Aurdal skisenter, og «Down Town Fagernes» lokker nok ingen med sitt «after-ski-tilbud». Det forlokkende ved Nordfjellstølen er hytter i et barnevennlig miljø, med skiløyper rett utenfor hytteveggen, kort vei til snaufjellet og priser i mellominntektsklassen. Jeg vil tvert om tro at de uunngåelig høye utgiftene forbundet med brøyting av vinterveg heller vil avskrekke mange fra å kjøpe hytte på Nordfjellstølen. Dessuten, og dette er vesentlig: Vi er mange som ikke ser på hytta vår som et salgsobjekt, men som en rolig oase hvor vi er skjermet for støy og eksos - i det minste vinterstid.

Løypenettet

Skiløypene vil med vinterbrøyting flere steder måtte krysse bilvei bl a i Øverliakrysset. Her vil det lett oppstå farlige situasjoner selv med skilting. Nordfjellstølsvegen fra Øverliakrysset og opp til hytta som ligger helt oppe på snaufjellet vil opphøre som skiløype. De som før har brukt denne traseen som skiløype opp til eller ned fra løypenettet vestover mot Bjørgovarden og Danebu eller nordover langs Stiklingen, vil heretter måtte gå eller kjøre på ski i en gruset bilveg. Alternativt må man ta skiene på nakken og gå opp eller ned. Vintersesongen 2019 – 20 sluttet Aurdal og Kruk løypelag å kjøre løypemaskinen i denne traséen. Hyttefolket på Nordfjellstølen og Fjellsbygda har med vinterbrøytingen fått spolert hovedløypa fra hyttefeltene opp til høyfjellsplatået.

Miljøhensyn

Det er et tankekors at i en tid hvor man i byer og sentrale strøk forsøker å begrense biltrafikken og de skadelige konsekvensene av den, skal man helt opp mot snaufjellet legge til rette for ytterligere biltrafikk til alle døgnets tider sommer som vinter. Der man hittil trygt har kunnet sende barna bort til nærmeste bakke for å stå på ski eller ake, må - hvis vinterbrøytet veg blir en realitet – så vel voksne som barn være på vakt og ta seg i akt for bilene, nøyaktig som i byer og tettbygde strøk.

Mange av oss vil også få oppholdet på hytta forringet av stadig motorstøy og eimen av eksos fra veien. Man kan bare legge turen inn i områdene rundt Danebu for å forstå hvor omfattende miljøforringelsen kan komme til å bli. Idyllen på Nordfjellstølen vil bli en saga blott, og hytta blir ikke lenger et sted for total rekreasjon.

Uriktige påstander

Jeg er medlem av gruppen som kaller seg «Brøytemotstanderne» og som har latt seg representere av advokat Magnus Dæhlin fra advokatfirmaet DSA da brøytekonflikten ble behandlet i Tingretten og i Lagmannsretten. Også i en eventuell fremtidig sak for Jordskifteretten vil denne gruppen bli representert av advokat Dæhlin. Advokat Sveen kaller denne gruppen «et mindretall». Denne påstanden er direkte feil. I Tingretten utgjorde denne gruppen 38 hytteeiere mot brøyternes 16. På nåværende tidspunkt har brøytemotstanderne økt til 49 hytteeiere mot brøyternes 28. (Se advokat Sveens egen oversikt over sine parter, samt advokat Dahlins oversikt over sine når den foreligger.)

Advokat Sveen kommer også med en rekke udokumenterte påstander, bl a at brøytingen i vintersesongen 2019 – 2020 ble gjennomført på «svært tilfredsstillende måte». Jeg må få gjøre oppmerksom på at det ikke er blitt gjennomført noen evaluering av brøytingen der alle hytteeiere på Nordfjellstølen har fått anledning til å uttale seg.

Da jeg selv ankom det som i sommersesongen er innkjørselen til min hytte torsdag 13. februar i år, ble jeg møtt av en høy brøytekannt forårsaket av brøytemaskinen og slett ingen innkjøringsrampe for snøscooter slik brøyterne i Tingretten i desember 2019 påstod at de skulle legge til rette for. Heller ikke var det «tilrettelagt ved behov» slik advokat Sveen hevder på s. 4 punkt 4.2.3. i sin begjæring om jordskifte.

På s. 4 punkt 4.2.2. skriver advokat Sveen: Brøytemotstanderne har forsøkt sabotert brøytingen – på følgende måte;» (Se punktene a. til f.) Dette er en grov (og udokumentert!) påstand som jeg håper Jordskifteretten ikke tillegger noe som helst vekt. Jeg har aldri noensinne knekt eller fjernet brøytestikker eller skilt som varsler skiløypekryssing og timeskjøring i Brattbakken. Jeg har aldri forsøkt å fjerne noen sandsilo eller vært truende mot brøyter eller medlemmer av Brøytesamvirket. Og jeg må få tilføye: Jeg håper dommerne i Jordskifteretten har forståelse for at jeg ikke har noe ønske om å måtte samarbeide i et særskilt veglag med mennesker som framsetter slike grove påstander mot sine motparter i en tvistesak.

Som avslutning vil jeg på det mest innstendige anmode Jordskifteretten om å tillegge mine og brøytemotstandernes argumenter sterk vekt. Dersom Jordskifteretten likevel kommer til at brøyterne har retten på sin side og gir grønt lys for brøyting i Brattbakken og veiene ovenfor vinterparkeringen, må det være en absolutt betingelse at vegstandarden blir hevet slik at den tilfredsstillende lovens krav til vinterbrøytet veg. Dersom det ikke blir gjort, vil det ikke være forsvarlig å åpne for vinterkjøring i Brattbakken. Vinterbrøyting og kjøring på vinterføre må aldri iverksettes på bekostning av trafikksikkerheten. Som hytteeier kan jeg ikke være delaktig i veiordninger som kan komme til å sette mine medmenneskers og mitt eget og min families liv i fare!

Med vennlig hilsen

Torund Larsen.
(sign.)

